

5. Талан М.В. Логістична інформаційна система на торговельному підприємстві // *Актуальні проблеми економіки* – 2009. – № 10. – С. 266–272. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/APE/2009_10/266-272.pdf.

6. Наконечная Т. Технологии корпоративного управления: Интегрированное информационное взаимодействие [Электронный ресурс] // *Logistics management*. – 2009. – № 11. – С. 56-62. – Режим доступу: http://www.iteam.ru/publications/logistics/section_79.

УДК 658.7

Н.Б. Савіна

к. е. н, доцент,

докторант Національного університету «Львівська політехніка»

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНІ ЦЕНТРИ У СТВОРЕННІ І РОЗВИТКУ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ

В статті визначено місце інформаційно-аналітичний центру як інфраструктурної складової логістичних систем. Досліджено інвестиційні особливості кожної із інфраструктурних складових логістичних систем. Запропоновані концептуальні засади діяльності інфраструктурних складових логістичних систем.

Ключові слова: логістичні системи, підприємство, ринкові зв'язки, фахівці, фірми, торгівля, споживач.

В статье определено место информационно-аналитического центра как инфраструктурной составляющей логистических систем. Исследованы инвестиционные особенности каждой из инфраструктурных составляющих логистических систем. Предложенные концептуальные принципы деятельности инфраструктурных составляющих логистических систем.

Ключевые слова: логистические системы, предприятие, рыночные связи, специалисты, фирмы, торговля, потребитель.

In the article the location is determined research and information to the center as an infrastructural constituent of the logistic systems. Investment features are investigational each of infrastructural constituents of the logistic systems. Offered conceptual principles of activity of infrastructural constituents of the logistic systems.

Keywords: logistics, enterprise, market linkages, specialists, companies, trade, consumer.

Постановка проблеми. Глобалізація економічних процесів стала передумовою динамічного розвитку логістики як інтегрованої концепції управління підприємством і системи ринкових зв'язків. А з розвитком логістики відбувається розвиток логістичних систем. Ефективність логістики зараз стоїть в перших рядках порядку денного для фахівців, приватних фірм, а також міжнародних організацій. І багато країн, що розвиваються, на даний час активно просувають реформи задля збільшення ефективності ланцюга постачання і сприяння торгівлі та транспортним послугам.

Аналіз останніх досліджень. Питанням загальної теорії логістики, створенню та розвитку логістичних систем присвячені ґрунтовні праці як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, а саме Амоша О.І., Анікін Б.А., Крикавський С.В., Кузьмін О.Є., Ларіна Р.Р., Окландер М.А., Петрович Й.М., Поплавська Ж.В., Решетнікова І.Л., Чухрай Н.І., Баллоу Р., Блайк П., Гандфельд Р., Гюнер Н.О., Ерман Г., Зинеман Р., Ламберт Д., Пфоль Г.-К., Рутковський К., Хрістофер М. Водночас, в сучасних умовах актуалізуються питання визначення функцій та особливостей інфраструктурних складових логістичних систем.

Методика досліджень. Не дивлячись на численні теоретичні дослідження існує об'єктивна проблема щодо аналізу та осмислення різноманітних чинників впливу на розвиток логістичних систем. Це обумовлює особливу актуальність окресленого напрямку зокрема в умовах глобалізації економіки.

Постановка завдання. Метою статті є ідентифікація структурних складових логістичних систем, визначення їх основних функціональних призначень. А також ідентифікація інвестиційних особливостей при утворенні і розвитку логістичних структур.

Результати досліджень. В нашому розумінні інфраструктура логістичної системи повинна включати матеріальні та технічні засоби збору та зберігання інформації про стан ринкового середовища (маркетинг попиту, маркетинг пропозиції). У фізичному плані це інфраструктурна складова існуватиме як інформаційно-

аналітичний центр з відповідними технічними засобами що забезпечують отримання інформації, її зберігання, обробку для цілей конкретних і різних споживачів, і задоволення потреби в цій інформації. Така інфраструктурна складова може існувати як самостійна підсистема (система нижчого рангу), або у складі логістичної системи, як її структурна складова.

На підставі інформаційних потоків, отриманих від інформаційно-аналітичної структурної складової буде забезпечуватися накопичення продукту шляхом пошуку виробників, замовлення відповідної кількості продукту з врахуванням потреб ринку.

Для реалізації вказаних функцій необхідні матеріальні та технічні засоби зв'язку, обліку, систематизації та персонал, що реалізує ці функції. Все це складатиме наступну інфраструктуру накопичення продукту. Слід відмітити що накопичення продукту вимагає присутності такої відомої складової як складські приміщення – ланка зберігання. Логістичними функціями ланки накопичення є забезпечення наявності раціонального асортименту товару (продукту) виключаючи його надлишок та нестачу. Адаже і перше і друге знижуватиме ефективність логістичної діяльності.

Інфраструктурна складова яка забезпечує зберігання товару (склади) буде мати місце у різних просторових пунктах логістичної системи таких як виробник, постачальник, проміжний дистрибуційний пункт.

Функціонування логістичної системи супроводжується переміщенням (рухом) продукту як у просторі так і в часі. Забезпечує ці функції інфраструктурна складова – транспортування. До неї слід віднести шляхи наземні, повітряні, морські; засоби транспортування – автомобільні, залізничні, повітряні та морські. Для інформаційних потоків це засоби зв'язку та передачі інформації – телефон, телеграф, Інтернет і т.і).

Як відомо, задоволення потреб споживача здійснюється шляхом отримання ним відповідного товару. Для забезпечення цих функцій необхідні матеріальні засоби перепродажної підготовки та отримання фінансових або юридичних підтверджень своєчасного забезпечення послуги.

Діяльність вказаних структурних складових супроводжується потребою фінансового забезпечення для покриття логістичних витрат.

При утворенні і розвитку логістичних структур виникає потреба в інвестуванні вказаних інфраструктурних складових. Для здійснення такого інвестування, необхідно дослідити інвестиційні особливості кожної із інфраструктурних складових.

1) Інвестування в інформаційно-аналітичні центри (ІАЦ).

Для забезпечення наведених вище функцій ІАЦ необхідні основні засоби такі як будівлі, засоби збору і обробки інформації та необоротні активи.

Особливістю інвестування в дану складову слід рахувати, що об'єм інвестицій повинен забезпечувати повну та одночасну потребу у засобах, ще до початку функціонування логістичної системи.

Ще однією особливістю інвестицій у вказану структурну складову є те, що недостатнє інвестування є недопустимим, адже при ньому не забезпечується в повній мірі функції ІАЦ. В той час як повний об'єм інвестування навіть у випадках неповної завантаженості ІАЦ, не викликає зниження його ефективності. Адаже при наявності вільних потужностей і аналітичних можливостей можуть задовольнитися послуги сторонніх споживачів.

На початковому етапі розвитку логістичної системи користуються як правило послугами зовнішніх ІАЦ, що потребує певних витрат капіталу.

При створенні і розвитку логістичних систем слід оцінити доцільність інвестування.

2) Інвестування в структури накопичення і зберігання товару.

Інвестування у вказані структури повинно здійснюватися в залежності від потреб ринку та стану розвитку логістичної системи. На початкових етапах розмір інвестицій в першу чергу залежить від ступеня розвитку самої логістичної системи. На етапах стабілізованого розвитку розмір інвестицій буде визначатися перш за все потребами ринку. При наявності розвиненої складської інфраструктури (вільних площ) об'єм зовнішніх інвестицій може зменшуватися шляхом зменшення компенсації потреби в капіталі за рахунок орендних надходжень. Тому навіть у випадку надлишкового розвитку складської інфраструктури є можливість уникнути ризику втрат за рахунок оренди.

3) Інвестування в транспортну інфраструктуру.

Для інвестування у вказану інфраструктурну складову необхідно враховувати технологічні особливості видів транспорту (автомобільного, залізничного, повітряного, річкового, морського), особливості логістичного продукту або послуги, розміри продукту чи послуг та терміни задоволення послуг. Зокрема, інвестування в автомобільний транспорт доцільно у випадку надання логістичних послуг та реалізації продукту в незначних розмірах і при транспортуванні їх на незначні відстані (регіон, країна, континент).

Інвестування у залізничний транспорт є доцільним при значних об'ємах доставки логістичного продукту в межах однієї або декількох країн.

При необхідності транспортування незначних об'ємів логістичного продукту в чітко обмежені і короткі терміни слід віддати перевагу авіаційному транспорту. У зв'язку із значною вартістю повітряних засобів інвестування в них не завжди може бути доцільним. В таких випадках перевагу слід віддати оренді цих засобів.

У випадку необхідності транспортування значних об'ємів товарів з широкими діапазонами часу та на значні відстані використовують водний транспорт. У зв'язку з великою вартістю такого транспорту інвестування в нього може бути доцільним лише для крупних державних та міждержавних логістичних структур. В інших випадках раціональним слід рахувати вкладення в оренду.

4) Інвестування в торгівлі структури.

Торгові центри є кінцевим пунктом логістичного ланцюга, який безпосередньо реалізує товар або послугу в контакт з споживачем. Інвестування в дану інфраструктурну складову широко розвинене через значні показники рентабельності, широкий спектр реалізації товарів та послуг, можливість задоволення соціальних потреб.

Особливість інвестування у вказану складову полягає у можливості поетапної реалізації інвестиційних потужностей. Останнє дає можливість найбільш раціонально вкласти кошти.

Як видно з наведеного інвестування в інфраструктурні складові супроводжується широким спектром особливостей, врахування яких є проблематичним, але вкрай необхідним. Тому виникає потреба у створенні додаткової структури якою може стати інвестиційний логістичний центр.

Наведені вище особливості інвестиційних складових логістичних інфраструктур у аспекті практичного їх врахування призводять до існування різних моделей оптимізації інвестиційних ресурсів. Так, у сфері виробництва слід розрізняти моделі на залучення кредиту для збільшення випуску продукту, моделі для розширення номенклатури продуктів, що випускається, та модель для перепрофілювання виробництва.

Відмінності в умовах інвестування у вказаних випадках, обумовлені відмінностями щодо обмежень на ресурси та обладнання, обмежень на розміри закупок по кредиту, обмежень на умови повернення кредиту та обмежень на максимізацію прибутку з обмеженням за ризиком.

Окремо слід розглядати модель ефективного використання ресурсу при створенні нової інфраструктурної складової логістичної системи (склади, транспорт, мережі і т.і.) при яких виникає необхідність обмежень на максимізацію прибутку, фактора інфляції та ризику.

На рівні держави також є необхідність існування структури, яка узгоджує діяльність у сфері інвестицій.

Указом Президента У країни № 1085/2010 від 12 травня 2011 року «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» [1] створено Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України шляхом реорганізації Державного агентства України з управління національними проектами та Державного агентства України з інвестицій та розвитку.

Провідні департаменти Держінвестпроекту охоплюють такі основні напрямки роботи:

1. Департамент національних та інвестиційних проектів:

- аналіз інвестиційних пропозицій та підготовки проектів;
- забезпечення розробки ТЕО та бізнес-планів;
- експертна оцінка та моніторинг проектів;
- реалізація проектів;
- забезпечення функціонування “Біржі проектів”;
- корпоративне забезпечення управління проектами.

2. Департамент регіонального розвитку:

- координація діяльності регіональних центрів інвестицій та розвитку та “єдиного вікна”;
- регіональна співпраця;
- інвестиційні пропозиції та проекти;
- інвестиційна інфраструктура.

3. Департамент іноземних інвестицій та міжнародного співробітництва:

- залучення інвестицій та супровід іноземних інвесторів;
- міжнародне співробітництво;
- міжнародна технічна допомога та робота з міжнародними фінансовими організаціями;
- формування позитивного інвестиційного іміджу;
- протокольне забезпечення.

4. Департамент державної інвестиційної політики та програм:

- державна інвестиційна політика та інвестиційний клімат;
- економічна інформація та управління веб-сайтами;
- інвестиційний маркетинг.

З метою виконання поставлених перед Держінвестпроектном завдань на рівні регіонів він утворює та координує роботу регіональних центрів з інвестицій та розвитку. Такі центри утворюються з метою розбудови регіональної інвестиційної інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності в регіоні та сприяння розвитку економіки регіону.

Основними завданнями таких Центрів є:

- 1) участь в реалізації складових національних інвестиційних проектів на території регіону;
- 2) забезпечення підготовки та реалізації інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна»;

- 3) ресурсне забезпечення інвестиційного розвитку регіону;
- 4) участь у підготовці та здійсненні заходів щодо формування інвестиційної привабливості території (маркетинг території);
- 5) моніторинг за дотриманням вимог інвестиційного законодавства з питань підготовки і реалізації національних та інвестиційних проектів, які впроваджуються за державної підтримки.

Центр відповідно до покладених на нього завдань:

- бере участь в межах компетенції в підготовці та реалізації складових національних проектів на території регіону;
- сприяє залученню інвестицій для реалізації інвестиційних проектів, у тому числі на принципах державно-приватного партнерства;
- бере участь в здійсненні аналізу можливих джерел фінансування, пошуку потенційних інвесторів для реалізації інвестиційних проектів на території регіону;
- надає в установленому законодавством України порядку інформаційно-консультаційні послуги з підготовки комплексу технічної, економічної та іншої необхідної документації до інвестиційного проекту;
- відстежує та аналізує проблемні питання інвесторів, надає їм правову та інформаційну підтримку щодо їх розв'язання;
- здійснює моніторинг реалізації інвестиційних проектів, які впроваджуються за участю Центру і поширює відповідні узагальнені дані;
- надає інформаційно-консультаційну підтримку щодо можливості використання механізмів державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів;
- готує довідково-інформаційні матеріали щодо інвестиційних проектів, поширює їх у встановленому законодавством України порядку, у тому числі з використанням мережі Інтернет;
- сприяє захисту законних прав та інтересів інвесторів в їх відносинах з державними органами влади, органами місцевого самоврядування під час підготовки та реалізації інвестиційних проектів;
- сприяє у випадках передбачених законодавством України участі місцевих суб'єктів господарювання у конкурсному відборі інвестиційних проектів, що претендують на одержання державної підтримки;
- бере участь та організує проведення заходів, спрямованих на поширення кращих практик підготовки та реалізації інвестиційних проектів;
- надає суб'єктам інвестиційної діяльності послуги, пов'язані з підготовкою та реалізацією інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна» та започаткування інвестиційної діяльності в регіоні;
- здійснює в межах своїх повноважень моніторинг щодо додержання вимог законодавства з питань підготовки та реалізації інвестиційних проектів;
- бере участь у плануванні та реалізації заходів щодо розбудови регіональної інвестиційної інфраструктури;
- сприяє розвитку індустриальних парків на території регіону;
- бере участь у визначенні інвестиційних пріоритетів та потреб регіону у інвестиційних ресурсах;
- надає місцевим органам влади, організаціям, установам та суб'єктам господарської діяльності, що розташовані на території регіону (території), інформацію про пропозиції іноземних та вітчизняних інвесторів щодо співробітництва;
- бере участь у організації та проведенні навчання, підготовки, перепідготовки та підвищенні кваліфікації спеціалістів місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері інвестиційної діяльності;
- веде бази даних інвестиційних проектів та інвестиційних пропозицій, вживає заходів для включення їх у єдину базу даних (біржа проектів);
- веде бази даних суб'єктів господарювання, що реалізують інвестиційні проекти на території регіону (іноземні та вітчизняні інвестори);
- бере участь у підготовці та організації візитів інвесторів до регіону, сприяє у налагодженні контактів з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами інвестиційної діяльності;
- налагоджує співпрацю з міжнародними організаціями та фондами, надає підтримку в підготовці та реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, спрямованої на інвестиційний розвиток регіону;
- бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, методичних, інформаційно-аналітичних матеріалів з питань інвестиційної діяльності;
- бере участь у розробленні та реалізації державних цільових програм з питань інвестиційної діяльності, що віднесені до компетенції Держінвестпроекту;
- бере участь у створенні та діяльності консультативно-дорадчих та робочих органів з питань економічного розвитку регіонів та залучення інвестицій;

- бере участь у здійсненні заходів, спрямованих на поліпшення інвестиційного клімату в регіоні, формуванні позитивно інвестиційного іміджу регіону;
- бере участь у розробленні стратегії економічного розвитку регіону, здійсненні комплексної та інвестиційної оцінки територій;
- бере участь у презентації інвестиційного потенціалу регіону на національному та міжнародному рівнях шляхом участі у національному інвестиційному форумі та інших заходах в країні та за її межами;
- провадить господарську та адміністративну діяльність відповідно до законодавства, основних завдань своєї діяльності, передбачених цим Положенням;
- виконує інші функції згідно з покладеними на нього завданнями.

Таким чином Держінвестпроект та Регіональні центри з інвестицій та розвитку призначені для підтримки інвестиційного розвитку регіонів та організації надання суб'єктам інвестиційної діяльності послуг, пов'язаних із підготовкою та реалізацією інвестиційних проектів, за принципом "єдиного вікна". Це стосується й інвестицій у логістичну сферу.

При інвестуванні у складську інфраструктуру виникає задача оцінювання ефективності інвестиційного проекту будівництва складу та його експлуатації. Вирішуються ці задачі на засадах економіко-математичних моделей [2]. Окремо розглядається задача оптимізації витрат при організації оренди складських приміщень при обмежених інвестиційних ресурсах. В окремий напрямок виділяються задачі і моделі оптимізації інвестиційної фази проекту логістичної інфраструктури, які базуються на узгодженні тривалості інвестиційної фази з тривалістю життєвого продукту від яких залежить окупність проекту. Важливе значення набувають задачі оцінювання меж стійкості оптимальних рішень, адже відомо що оптимальним є рішення що забезпечує максимум або мінімум цільової функції, тобто є її екстремумом, який як правило є стійкими лише у певній обмеженій області.

Враховуючи, що основною вимогою логістичної діяльності є реалізація або задоволення послуги у оптимальні строки та з мінімальними витратами, то вирішення цих задач вкрай необхідною умовою функціонування логістичної системи.

На даному етапі розвитку управління логістичними системами врахування наведених особливостей найбільш ефективно вирішується на засадах формалізованих математичних моделей, що покладені в основу даного дослідження і були розглянуті попередньо.

Основні вимоги споживачів до логістичного центру можна сформулювати наступним чином:

- гарантії збереження і своєчасність доставки;
- досвід організації логістичних потоків та їх ефективність;
- оперативність проведення митних процедур;
- наявність рекомендації від задоволення клієнтів;
- наявність спеціалізованого складського обладнання;
- достатня кількість споживачів (що передбачає диференціацію витрат на послуги).

Узагальнюючи наведене слід відмітити, що в сучасних уявленнях функції і завдання центру інвестицій несистематизовані, ґрунтуються в значній мірі лише на фінансових категоріях і не включають управлінський та інформаційні аспекти.

Тому, нижче нами розроблені і систематизовані концептуальні засади центру інвестицій при створенні або функціонуванні логістичних структур.

Відомо, що економіка і зокрема така її складова як ринок регіону, країни, спільноти країн об'єктивно, неперервне змінюється і можуть потребувати їх розвитку. Передумовами такого розвитку є необхідність вкладення фінансових, матеріальних та людських ресурсів у їх складові. Іншими словами потребують інвестування певних об'ємів капіталу.

Для формування концепції центру інвестицій в інфраструктурі логістичних систем необхідно прийняти до уваги всі необхідні аспекти та особливості складових в які інвестується капітал. Аналіз особливостей інфраструктурних складових логістичних систем буде врахований нами нижче для формування концепції.

Виходячи з того, що інфраструктурні складові логістичної системи мають різні цілі, різні природу, різні чинники функціонування, такі як об'єми фінансів, матеріальних продуктів, послуг, інформації і т. і., то виникає необхідність систематизації цих чинників для ефективного досягнення мети.

В існуючих концепціях логістичних систем вказана вище систематизація здійснюється в кожній окремій інфраструктурній складовій. Однак, при створенні і розвитку логістичних систем виникає необхідність узгодження і систематизації особливостей вказаних вище чинників і формування інтегрованих управлінських та економічних категорій. Тому цільовим призначенням центру інвестицій слід рахувати здійснення такого інтегрування.

Слід відмітити, що в інвестуванні можуть мати місце дві технології пошуку і реалізації інвестицій:

- 1 – споживач інвестицій (об'єкт інвестування) сам здійснює пошук джерела інвестицій (інвестора);
- 2 – потенційний інвестор маючи вільний капітал здійснює пошук об'єктів його вкладення.

Для вітчизняного інвестиційного середовища має місце, як правило, перша технологія. Потужні зарубіжні інвестори використовують наведену другу технологію. Вибір технології принципово не впливає на сутність майбутнього інвестування, хоча в деякій мірі може змінювати часові ознаки інвестування. Водночас

загальним для обох вказаних технологій є незаперечний факт пошуку і отримання інформації про існуючий на інвестиційному ринку попит на інвестиційні ресурси та пропозицію на них.

Вказане дає можливість визначити першу концептуальну складову центру інвестицій: моніторинг інвестиційного потенціалу ринкового середовища, де функціонує або функціонуватиме логістична система.

Наступну концептуальну складову слід визначити як необхідність та можливість оцінювання і систематизації інвестиційного потенціалу кожного окремого із потенційних інвесторів або споживачів інвестицій (що може, або потребує; скільки може або потребує; коли необхідно і можливо).

Виходячи з того, що в інвестиційному ринку має місце, як правило, n інвесторів та m споживачів, з різними інвестиційними потенціалами то для забезпечення ефективного функціонування логістичної системи необхідно не тільки диференціювати, цей потенціал, а й інтегрувати його в інвестиційні потоки з їх відповідною ефективністю. Саме це і буде наступною концептуальною засадою.

Наявність різних значень ефективності реалізації інвестиційних потоків вимагає оптимізаційної оцінки цих потоків. Тобто наступною концептуальною засадою слід рахувати здатність центру інвестицій здійснювати оптимізацію інвестиційних потоків. Очевидно, що при відсутності центру інвестицій така оптимізація практично неможлива.

Враховуючи що в сучасному розумінні логістика це – управління, то важливою і необхідною концептуальною засадою є здатність формування достатньо ефективних майбутніх управлінських рішень для кожної окремої інфраструктурної складової.

В практичній діяльності завжди має місце реалізація управлінських рішень. Здійснюється така реалізація в кожній окремій інфраструктурній складовій по-різному, відповідно до функцій цієї структури. При цьому час реалізації цих рішень, їх кінцевий результат будуть різними і не в повній мірі відповідатиме прогнозі. Тому виникає необхідність отримання інформації про результати реалізації в структурах запропонованих центром інвестицій рішень. Останнє є не що інше як концептуальна засада зворотних зв'язків інфраструктурних складових.

В реальних умовах оптимальний результат досягається не завжди. І виникає необхідність оцінки відхилень і коригування як управлінських рішень так і потоків, на основі яких реалізувалися рішення. Іншими словами виникає концептуальна засада адаптації кожної окремої логістичної структури для умов реального середовища.

Вказане є не що інше як основні концептуальні засади центру інвестицій.

Вказані вище концептуальні засади центру інвестицій повинні бути реалізовані у відповідності до двох основних принципів функціонування фінансових служб таких як принципи організації даних та принципи обробки даних [4, с.20]. Згідно GGAP – Generally Accepted Accounting Principles, до основних принципів відносять:

1. Неперервність діяльності. Передбачає, що центр або служба будуть здійснювати свою діяльність постійно і в майбутньому.
2. Постійність правил обліку. Так у випадку зміни правових механізмів та самої діяльності правила обліку повинні дозволяти отримувати співставні дані для максимально можливого відрізка часу.
3. Обережність. Активи і пасиви в обліку не повинні переносити вже існуючі ризики на наступні періоди.
4. Відокремлене відображення активів і пасивів у їх розгорнутому вигляді.
5. Недоторканість вхідного балансу. Тобто залишки на початок поточного періоду повинні повністю відповідати залишкам на кінець попереднього.
6. Відкритість. Інформація фінансової звітності повинна бути досить ясною і деталізованою з метою недопущення різних тлумачень.
7. Консолідація. Облік повинен охоплювати всі сумісні складові та підсистеми організації.

Наведені принципи є відомими, однак у практичній діяльності фінансових служб часто порушуються через наявність політичних, юридичних та комерційних змін.

Висновок. На відміну від класичної ринкової технології, коли споживач сам звертався на ринок і здійснював пошук товару або послуги, логістична ринкова інфраструктура шляхом дослідження ринку оптимізує процес задоволення потреб. При цьому є можливість скоротити витрати на зберігання, транспортування та реалізацію товару, забезпечивши відповідний прибуток при мінімальних фінансових та фізичних витратах споживача.

Тому одним з важливих інфраструктурних складових логістичних систем має стати інформаційно-аналітичний центр ІАЦ з відповідними технічними засобами що забезпечують отримання інформації, її зберігання, обробку для цілей конкретних і різних споживачів, і задоволення потреби в цій інформації. Така інфраструктурна складова може існувати як самостійна підсистема (система нижчого рангу), або у складі логістичної системи, як її структурна складова.

При утворенні і розвитку логістичних структур виникає потреба в інвестуванні вказаних інфраструктурних складових. Тому для практичного здійснення такого інвестування, досліджено інвестиційні особливості кожної із інфраструктурних складових а саме інвестування в інформаційно-аналітичні центри ІАЦ, інвестування в структури накопичення і зберігання товару, інвестування в транспортну інфраструктуру, інвестування в торгові структури

Встановлено, що на рівні держави також є необхідність існування структури, яка узгоджує діяльність у сфері інвестицій і такою структурою є створене Державне агентство з інвестицій та управління

національними проектами. На рівні регіонів з метою розбудови регіональної інвестиційної інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності та сприяння розвитку економіки регіону утворюються регіональні центри з інвестицій та розвитку.

Запропоновані концептуальні засади діяльності зазначених інфраструктурних складових:

- моніторинг інвестиційного потенціалу ринкового середовища;
- оцінювання і систематизація інвестиційного потенціалу кожного окремого учасника інвестиційного ринку;
- диференціювання можливого інвестиційного потенціалу на ринку інвестиції і формування можливих інвестиційних потоків;
- оптимізація сформованих інвестиційних потоків за їх об'ємом, часом та місцем споживання;
- формування альтернатив можливих майбутніх управлінських рішень для кожної окремої інфраструктурної складової;
- наявність зворотних зв'язків між інфраструктурними складовими і суб'єктом управління інвестиціями;
- адаптація функціонування кожної окремої інфраструктурної складової до умов змін в середовищі.

Література:

1. Указ Президента України № 1085/2010 від 12 травня 2011 року «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»
2. Крикавський Є.В., Чухрай Н.І., Васелевський М. Актуальні аспекти створення інформаційно-логістичної інфраструктури // Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. „Інноваційна діяльність в системі державного регулювання”. – Івано-Франківськ: ІФДТУНГ, 1999. – Ч.ІІ. – С.152-154.
3. Миценко А.В. Методы управления инвестициями в логистических системах, с. 134
4. Финансовая информатика [Текст] : учебное пособие / К. Г. Скрипкин. – М. : ТЕИС, 1997. – 160 с.
5. Савіна Н.Б. Центри управління інвестиціями як елемент логістичного контролінгу Маркетинг та логістика в системі менеджменту: НУ “Львівська політехніка”. – 2004. – с. 277 – 280

УДК 342 97:351.74(477)

В.В. Новіков

к. ю. н., доцент

Львівський державний університет
внутрішніх справ

ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЦЕРКВИ І РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

У статті розглядаються окремі історико-правові етапи формування правового статусу Церкви і релігійних організацій в умовах становлення громадянського суспільства правової держави.

Ключові слова: *релігія, Церква, релігійні організації, правовий статус, православ'я, монастир, монастирський наказ.*

В статье рассматриваются отдельные историко-правовые этапы формирования правового статуса Церкви и религиозных организаций в условиях становления гражданского общества правового государства.

Ключевые слова. *релігія, Церковь, церковные организации, правовой статус, православие, монастырь, монастырский приказ.*

The article discusses some of the historical and legal problems of formation of the legal status of churches and religious organizations in the development of civil society law.

Key words. *religiya, church, church organization, legal status, Orthodox, Monastir, a monastic order.*

Постановка проблеми. Право громадян на свободу світогляду і віросповідання, проголошене у ст. 55 Конституції України потребує створення правових механізмів його реалізації.

Останнім часом вплив Церкви, релігійних норм і цінностей на життя суспільства у постсоціалістичних державах помітно посилюється. Це пояснюється певною мірою істотними змінами умов життєдіяльності і